

श्रीमपोज्योतिरित्येतच्छिः यथात् प्रयोजयेत् । एवं
मन्त्रप्रयोगस्तु प्राणायामनिवेशने । तिरावर्त्तनयोगेन
प्राणायामस्तु शब्दितः । योगियाज्ञवल्क्यः “ओडशा-
चरकं ब्रह्म गायत्र्याश्चिह्नः स्मृतम् । श्रीमपोज्योति-
रित्येष मन्त्रो यस्तु प्रकीर्त्यते । तस्य प्रजापतिर्हवि-
र्यजुहाच्छन्दसा विना । ब्रह्माग्निवायुसूर्याश्च देवताः
समुदाहृताः । प्राणस्यायसने चैव विनियोग उदाहृतः ।
गायत्रीशिरसा सार्द्धमेव श्रुतिनिर्द्शनम् । प्रणव
व्याहृतियुतां गायत्रीं शिरसा सह । त्रिःपठेदायतप्राणः
प्राणायामः स उच्यते । आदानं रोधसंसर्गं वायोस्त्रि-
क्षिः समभ्यसेत् । ब्रह्माणं केशवं शम्भुं ध्यायेदतानतु
क्रमात् । रक्तं प्रजापतिं ध्यायेत् विष्णुं नीलोत्पलप्र-
भम् । शङ्करं त्र्यम्बकं श्वेतं ध्यायन्मुच्येत वज्रनात् ।
पूरके ब्रह्मशुभ्यं कुम्भके ब्रह्मणोऽन्तिकम् । रेचकेना-
द्वितीयस्तु प्राप्नुयादैश्वरं पदम्” अथ प्राणायामविधिः
तत्र व्यासपदाय “आदौ ह्नुद्विदेवताविनियोगाच्चि-
ह्नयते “गायत्रीं शिरसा सार्द्धं सप्तव्याहृतिपूर्विकम् ।
प्राणायामेन तिरावर्त्तयेत् ततः शनैः प्रवसेच्च प्राणायाम-
सैर्दग्धदोषोऽयं यत् श्रेयः तत् सकलं भवति” । व्यासः
“गायत्र्युपदिगुह्यं च दहती पङ्क्तिरेव च । त्रिःपु च
जगती चेति ह्नुद्विदेवताः क्रमात् । अग्निवायुसूर्याश्च
दहत्यतिशतक्रतुः । विश्वेदेवाः व्याहृतीनां देवतानि यथा-
क्रमम् । विनियोगः श्रुतस्त्रासां प्राणायामे सहर्षिभिः” ।
योगियाज्ञवल्क्यः “व्याहृतीनां सर्वासां सार्द्धं प्र-
जापतिः । सप्त ह्नुद्विदेवता मोक्षानि आदानानि तु सर्वशः ।
गायत्र्युपदिगुह्यं च दहती तद्वन्मेव च । पङ्क्तिश्च
जगती चैव सप्त ह्नुद्विदेवता नि वै । अग्निवायुसूर्यादित्यो
दहत्यत्नाप एव च । इन्द्रश्च विश्वदेवाश्च देवताः समुदा-
हृताः । अनाम्नातेषु नित्येषु प्रायश्चित्तेषु सर्वदा ।
प्राणायामप्रयोगे च विनियोग उदाहृतः” । दहत्यतिः
“वह्नासनं नियम्याह्नुत् श्रुत्वा ब्रह्मादिकं तथा । सं-
निमीलितदहः मौनी प्राणायामं समभ्यसेत्” । विष्णु-
धर्मोत्तरे “सव्याहृतिं सप्तधा गायत्रीं शिरसा सह ।
त्रिः पठेदायतप्राणः प्राणायामः स उच्यते । आदानं
रोधसंसर्गं मनसा त्रिः समभ्यसेत् । ब्रह्माणं केशवं
शम्भुं ध्यायन्मुच्येत वज्रनात् । रक्तं पितामहं
ध्यायेद्विष्णुं नीलोत्पलप्रभम् । श्वेतं त्र्यम्बकञ्चैव
संसारार्थवद्धारणम्” । योगियाज्ञवल्क्यः “ब्राह्मणितं

वासपुटेन वायुमाह्वयतेनैव शनैः समस्तम् । माङ्गीश्च
सर्वाः प्रतिपूरयुः स पूरको नाम महाक्षिरोधः । न
रेचकोनैव च पूरको वा नासायचारी स्थित एव वायुः ।
अनिश्चलं धारयति क्रमेण कुम्भाख्यमेतं प्रवदन्ति
तज्ज्ञाः । निष्क्रम्य नासाविषरादेशेन प्राणं बहिः
शून्यमिवानिलेन । निश्चलं संतिष्ठति चोर्ध्ववायुः स
रेचको नाम महाक्षिरोधः । नासिकयाऽऽकृष्योच्छ्वासं
ध्यानं पूरक उच्यते । कुम्भोनिश्चलनिश्वासे रिचप्रमा-
नस्तु रेचकः” । योगियाज्ञवल्क्यः “प्राणोन्माद्यपयानेन
वेगवायुं समुत्सृजेत् । येन शलूनधस्यैव निश्वासेन
च चालयेत् । शनैर्नासापुटे वायुसुत्सृजेच्च तु वेगतः” ।
यस्य निश्वासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानसमाधयोऽ-
ष्टावङ्गानि पात० सू० तस्य योगाङ्गतोक्ता । तस्य च यो-
गाङ्गप्राणायामस्य लक्षणादिः पात० सू० भा० विवरणेषूक्तं
यथा “तस्मिन् सति श्वासप्रश्वासयोगतिविच्छेदः प्राणा-
यामः” सू० । “सत्यासनजये बाह्याश्च वायोराचमनं
श्वासः । कोष्ठस्य वायोर्निःसारणं प्रश्वासः, तयोर्गतिवि-
च्छेद उभयाभावः प्राणायामः” भा० । स तु “बाह्याभ्यन्त-
रक्ष्मभट्तिर्देशकालसङ्ख्याभिः परिहृष्टो दीर्घच्छ्वासः” सू० ।
“यत् प्रश्वासपूर्वको गत्यभावः स बाह्यः यत् श्वासपूर्वको
गत्यभावः स आभ्यन्तरः ततीयस्तस्मैष्टिर्त्यतोभयाभावः
सकृत्प्रयत्नाद् भवति यथा तप्ते न्यस्तसुपले जलं सर्वतः
सङ्कोचमापद्यते । तथा द्वयोर्युगपद्गत्यभाव इति
तयोऽप्येते द्वेनेन परिहृष्टाः इयानश्च विषयो देश इति ।
कालेन परिहृष्टाः क्षणानामित्यन्तावधारणेनावच्छिन्ना
इत्यर्थः । सङ्ख्याभिः परिहृष्टाः, एतावद्भिः श्वासप्रश्वासेः
प्रथम उद्घातस्तदनुनिश्चिह्नतस्तथावदुभिः द्वितीय उद्घा-
तः एवं ततीयः एवं चतुर्थः मध्य एवं तीव्र इति
सङ्ख्यापरिहृष्टः स खल्वयमेव सम्यक्तो दीर्घच्छ्वासः” भा०
“बाह्याभ्यन्तरविषयाक्षेपो चतुर्थः” सू० । “देशकालसङ्ख्या-
भिर्वर्णयितव्यः परिहृष्ट आक्षिप्तः तथाभ्यन्तरविषयः परि-
हृष्ट आक्षिप्तः उभयथा दीर्घच्छ्वासः तत्पूर्वको भूमिजयात्
क्रमेण भयोर्गत्यभावश्चतुर्थः प्राणायामः । ततीयस्तु
विषयानाञ्छोषितो गत्यभावः सकृदारब्ध एव देशकाल-
सङ्ख्याभिः परिहृष्टो दीर्घच्छ्वासश्चतुर्थस्तु श्वासप्रश्वासयो-
र्विषयावधारणात् क्रमेण भूमिजयादुभयाक्षेपपूर्वको गत्य-
भावश्चतुर्थः प्राणायामः इत्ययं विशेष इति” भा० । “ततः
जीयते प्रकाशवरणम्” सू० । “प्राणायामानस्युक्तोऽस्य